

λείς. Τέλος περιφέρω ἐνίοτε αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ χωρία, ὧν ἡ ἡσυχία ἀρέσκει αὐτοῖς πολὺ μᾶλλον, ἢ ὁ θόρυβος τῶν πόλεων.»

Σοφὸς βράζων ὠρολόγιον.

Ὁ μέγας Ἄγγλος σοφὸς Νηούτων (Newton) ἦν πρῶταν τινὰ σφόδρα βεβουθισμένος εἰς μελέτην, ὅτε εἰσῆλθεν ἡ οἰκονόμος του, φέρουσα διὰ τὸ πρόγευμα αὐτοῦ ἐν ὧν, ὅπερ ἤθελε νὰ ἐράσῃ ἐντὸς μικροῦ τινος ἀγγείου. Ὁ Νηούτων, θέλων νὰ ἦνε μόνος, διέταξε τὴν οἰκονόμον ν' ἀπέλθῃ, εἰπὼν ὅτι αὐτὸς θὰ ἐράσῃ τὸ ὦν. Ἡ οἰκονόμος κατέθηκε τὴν χύτραν ἐπὶ τῆς ἐστίας, τὸ ὦν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πλησίον τοῦ ὠρολόγιου τοῦ κυρίου αὐτῆς, καὶ τὸν κατέστησε προσεκτικὸν νὰ μὴ ἀφίση τὸ ὦν εἰς τὴν χύτραν πλέον τῶν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας. Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθεν ὅπως λάβῃ τὴν χύτραν. Ἄλλ' ὁπόσον ἐξεπλάγη ἰδοῦσα τὸν κύριον αὐτῆς ἰστάμενον πρὸ τῆς ἐστίας, κρατοῦντα τὸ ὦν ἐν τῇ χειρὶ, ἐν ᾧ τὸ ὠρολόγιον ἐβράζεν ἐν τῇ χύτρᾳ!

Ἡ τηγανίταις τοῦ Ταγιακιέρας.

Ὁ ἰατρός τοῦ Κυβερνήτου Διονύσιος Ταγιακιέρας εἶχε προσκαλέσει ποτὲ ἐν Ναυπλίῳ φίλους τινὰς, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὸν εὐφρέστατον ποιητὴν καὶ ἱατρὸν Ἰωάννην Βηλαρᾶν, ἵνα φιλεύσῃ αὐτοὺς τηγανίταις. Ταύτας δὲ ἰδὼν ὁ ποιητὴς τῆς Γιατρικῆς παρηγοριᾶς ἀνεφώνησε περιχαρῆς·

ᾠ! τηγανίταις καλοφκιαζμέναις,

ᾠ! τηγανίταις μὲ τὸ σωρὸ,

Ζαχαρωμέναις καὶ μελωμέναις,

Καὶ μὲ σουσάμι τ' ἀσπρουδερό.

Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λοφώδης σωρὸς αὐτῶν δὲν ἦτο εὐάλωτος, καὶ ὅτι οἱ δαιτυμόνες ἀπέκαμον ἐπιτιθέμενοι· ἀλλ' ὁ Βηλαρᾶς παρορμητῶς αὐτοὺς ἐνθουσιῶν εἰς νέαν ἔφοδον. Ἐπειδὴ ὅμως ἐφροβούντο δυσπεψίαν καὶ ἐπεκαλοῦντο τὴν ἱατρικὴν αὐτοῦ ἀντίληψιν, ὁ ὄπαδὸς τοῦ Ἱπποκράτους σπεύσας προσέθετο νέον ἀφορισμὸν εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ, τὸν ἐξῆς·

Ὁ Ἱπποκράτης δὲν ἔχει τώρα

Σταῖς τηγανίταις καθόλου χώρα·

Γιὰ τηγανίταις αὐτὸς δὲν λέγει,

Κι' ἀνίσως εἶπε, ποῖος τὸν τὸ στέργει;

Ἄν εἶπε βλάβουν, μὲ συμπαθάει;

Γιατὶ ἀπὸ τούταις δὲν εἶχε φάει.

Γιὰ φάτε, φίλοι, καὶ μὴν τραβίεστε,

Πῶς θὰ χωνέψουν μὴ συλλογιέσθε.

Ἄλθει ὁ μύλος; ρίξτου ν' ἀλέσῃ,

Κριθᾶρι, στάρι, ὅτι μπρῆσει.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταξὺ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν ἐπιγαμίας.

Ὅσῳ ἐπωφελῆς ἀπεδείχθη ἡ διάδοσις τοῦ γένους τῶν οἰκοσίων ζώων ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ

οἰκογενεῖα, τοσοῦτῳ φθοροποιὸς καὶ καταστρεπτικὸς εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνεφάνη καὶ ὁσημέρην ἀναφάνεται ὁ γαμικὸς σύνδεσμος μεταξὺ ἀτόμων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνηκόντων. Εἶνε τῷ ὄντι λίαν ἀξιοπαρατήρητον ὅτι αὐτὴ ἡ φύσις ἐκδικεῖται καὶ τιμωρεῖ πᾶν κατ' αὐτῆς διαπραττόμενον ἀμάρτημα γάμου μεταξὺ συγγενῶν. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν στατιστικὰ τινὰ παραδείγματα, ὀλίγον μὲν γνωστὰ ἀλλὰ καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα. Ὁ γάλλος ἰατρός Devoy ἐρευνήσας 421 τοιοῦτους γάμους εὔρεν, ὅτι οἱ 22 ἦσαν πάντῃ ἄγονοι· εἰς 17 ἑτέρους παρετήρησε μέγαν ἀριθμὸν δακτύλων· εἰς 2 ἔλειπεν ὁ δακτυλιώτης, καὶ εἰς 5 ἄλλους ἐπεκράτει βαιβότης περὶ τὰς κνήμας (στραβοπόδαροι)· εἰς πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἡ ὑγεία τῶν τέκνων ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀκροσφαλεστάτη. Συνήθεις πρὸς τούτοις συνέπειαι τῶν συγγενικῶν γάμων εἶνε ἡ κωφότης καὶ ἐνεότης, τὸ ὑδροκέφαλον, ἡ βραδύτης τῆς ὀδοντοφυΐας καὶ ἡ ἔτι βραδυτέρα ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ὅσῳ πλησιέστερος τῆς συγγενείας ὁ βαθμὸς, τοσοῦτῳ λυπηρότερος εἶνε καὶ αἱ συνέπειαι. Ὁ ἀμερικανὸς ἰατρός Lewis περιέγραψε τὰς συνέπειας 28 γάμων μεταξὺ τῶν ἐξ αἵματος ἐξαδέλφων, καὶ 6 γάμων ἄλλων συγγενῶν εἰς τέταρτον βαθμὸν. Ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τούτων 7 ἦσαν ἄγονοι· ὅσαι δὲ ἐπιγαμίαι ἐγένιναν μεταξὺ συγγενῶν τρίτου βαθμοῦ ἐγέννησαν κατὰ μέσον ὄρον 6, αἱ δὲ λοιπαὶ 7 τέκνα. Ἐκ τῶν 192 τέκνων τὰ μὲν 58 ἀπέβιωσαν ἅμα γεννηθέντα, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιζήσαντων 47 ἦσαν ἐκτρώματα ὑπὸ διαφόρων χαλεπῶν νόσων βασιζόμενα, 23 χοιραδικὰ, 4 σεληνιαζόμενα, 9 ἀμβλύνοα, 2 ἄλαλα, 4 εὐήθη, 2 τυφλά, 2 ἀσχημύτατα, 5 λευκαίθιοι, 6 μύωπες, 32 φιλάσθυνα καὶ μόνον ὀλίγιστα ὑγιαίνοντα. Δὲν δύναται τις νὰ περιγράψῃ πόσον μεταδίδουσι καὶ ἐπαυξάνουσι τὰς οἰκογενειακὰς ἀσθενείας οἱ μεταξὺ τῶν συγγενῶν γάμοι. Καὶ ὁσάκις οἱ νυμφευόμενοι τύχῳσι νὰ ἦνε ὑγιέστατοι, δὲν βραδύνουσι νὰ δειχθῶσιν αἱ φρικαλεαὶ συνέπειαι τῶν παρὰ φύσιν τούτων γάμων, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγοι διαμένουσι μέχρι τέλους εὐτυχεῖς, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνδρες ἰδίως καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀηθίας. Μετὰ δεύτερον, τρίτον κ. τ. λ. γάμον ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῖα οἱ ἀπόγονοι ἀποβαίνουσιν ἀείποτε ἀθλιέστεροι καὶ προσλαμβάνουσιν ἰδίῳ τινὰ χαρακτῆρα προσώπου. Ἄλλως τε δὲ παρεκτὸς τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν τοιοῦτοι γαμικοὶ σύνδεσμοι εἶνε τὴν σήμερον σπανιώτεροι· ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχει πρόφασις πολιτικῶν συμφερόντων, τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σοβαρὰ παρακίνησις καὶ ἀψευδής. Φρονίμως δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ποιῶσα, ἀπαγορεύει τοὺς μεταξὺ συγγενῶν γάμους.